

דף נתונים הומניטרי על אזור בקעת הירדן וים המלח פברואר 2012

עובדות

- אזור בקעת הירדן וים המלח מכסה כ-30% מן הגדה המערבית, ומתגוררים בו כמעט 60,000 פלסטינים.
- 87% מן האדמה מוקצים לשטח C, שהשימוש בכולו אסור הלכה למעשה על פלסטינים ותחת זאת הוא מיועד לשימוש הצבא הישראלי או נתון לשיפוטן של התנחלויות.
- 7% נוספים מהווים רשמית חלק משטח B, אבל אינם זמינים לפיתוח משום שבמזכר הנהר ואי משנת 1998 יועדו לשמורות טבע.
- כרבע מן הפלסטינים באזור מתגוררים בשטח C, ביניהם כ-7,900 בדואים ורועים. כ-3,400 בני אדם מתגוררים באופן חלקי או מלא בשטחים צבאיים סגורים, וחיים בסיכון גבוה לגירוש בכפייה.
- 37 התנחלויות, שאוכלוסייתן מונה 9,500 נפש, הוקמו ברחבי השטח תוך הפרה של המשפט הבינלאומי.
- בשנת 2011 הרסו הרשויות הישראליות יותר מ-200 מבנים בבעלות פלסטינית בשטח, גרמו לעקירתם בכפייה של כ-430 בני אדם ופגעו במחייתם של 1,200 פלסטינים נוספים.
- ברוב קהילות הרועים באזור צריכת המים צונחת ל-20 ליטרים לנפש ליום, לעומת 100 הליטרים לנפש ליום שעליהם ממליץ ארגון הבריאות העולמי, והצריכה הממוצעת בהתנחלויות, שהיא 300 ליטרים לנפש ליום.
- הגישה לאזור מוגבלת לשש דרכים, שעל ארבע מהן חולשים מחסומים ישראליים, עובדה המגבילה קשות את תנועתם של כלי רכב בעלי לוחיות רישוי פלסטיניות.
- גישה ל-50,000 דונמים (3.5% משטח C) של אדמה לא מעובדת, אם תינתן לפלסטינים, יכולה לייצר הכנסה בשווי מיליארד דולרים בשנה (הבנק העולמי).

יכלו ההתנחלויות לפתח עסקים רווחיים ביותר בתחומי החקלאות, המחצבים, התיירות ועוד.

4. **אלפי פלסטינים באזור חיים בצילה של סכנת עקירה בכפייה.** זאת בגין שילוב של גורמים, ביניהם הריסות, גירושים בכפייה משטחים צבאיים סגורים ואי-היכולת למצוא מענה לצרכים בסיסיים בשל שורה של הגבלות שמטילה ישראל.

5. מתוקף המשפט הבינלאומי, **ככוח הכובש מחויבת ישראל להגן על האוכלוסייה האזרחית ולנהל את השטח לתועלתה.** חובה זו כוללת את כיבוד זכויות האדם של האוכלוסייה והבטחת מענה לצרכיה הבסיסיים. **הריסת בתים אזרחיים פלסטיניים, וכן העברת אזרחים ישראלים אל השטח הכבוש, אסורות באיסור מוחלט ויש לשים להן קץ.**

1. **רוב בקעת הירדן וים המלח הם מחוץ לתחום לשימוש פלסטיני, בין אם למגורים ואם לשימוש ופיתוח קהילתיים,** בגין אי היכולת להשיג היתרי בנייה מהמנהל האזרחי הישראלי, לרבות עבור בתים ותשתיות שירותים בסיסיות, כמו בתי ספר, כבישים או רשתות מים, וכן בגין הגבלות גישה לשטחי מרעה וחקלאות.

2. **הגישה של פלסטינים אל אזור בקעת הירדן וממנו מוגבלת קשות** על ידי עשרות מחסומים, חסמי דרכים ותעלות, המפצלים עוד יותר את הגדה המערבית. הגבלות אלה מנעו את גישתם של פלסטינים לשטחי מרעה, לשירותים ולשווקים לתוצרת חקלאית, והחלישו קשרים משפחתיים וחברתיים.

3. **הגבלות הגישה לנתיבי תחבורה, לאדמה חקלאית ולמשאבי מים פגעו במגזר החקלאי הפלסטיני.** מניעת הגישה לקו החוף של ים המלח מנעה גם היא את פיתוחו של מקור משמעותי אפשרי להכנסה ולתעסוקה. ובינתיים

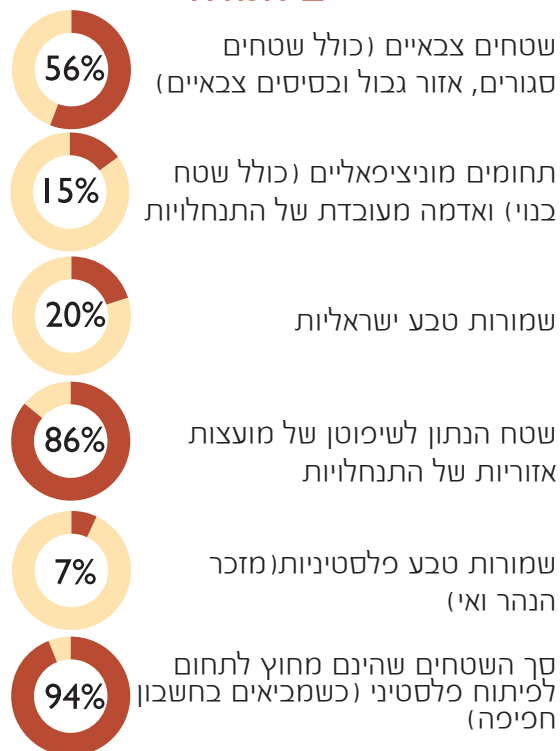

המשרד לתיאום עניינים הומניטריים מטעם האומות המאוחדות בשטח הפלסטיני הכבוש בקעת הירדן ואזור ים המלח

פברואר 2012

איזור אדמות בבקעת הירדן ואזור ים המלח

מי שאינם תושבים מורשים לעבור במחסומים הללו רק כהולכי רגל, או אם הם נוסעים בתחבורה ציבורית רשומה. גישתם של כלי רכב מסחריים כבעלות פלסטינית היא בכפוף לתיאום מוקדם.

